

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

KEN nr 9255 af 15/09/1993 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-78-93 om varig lidelse - hjælpemiddel - medicin - mavekatar - høfeber - Raynaudssyndrom

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 20176-92

Ankestyrelsens principafgørelse O-78-93 om varig lidelse - hjælpemiddel - medicin - mavekatar - høfeber - Raynaudssyndrom

Resume:

Efter sygdomsbeskrivelsen kunne et tilfælde af mavekatar ikke betragtes som en varig lidelse, som krævede vedvarende forbrug af lægeordi neret, tilskudsberettiget medicin.

Høfeber kunne heller ikke betragtes som en varig lidelse.

Lidelsen hvide fingre var beskrevet som "tilbøjelighed til hvide fingre" samt "Raynauds syndrom", men ikke den veldefinerede Raynauds sygdom, og lidelsen fandtes på dette grundlag ikke at kunne betragtes som en varig lidelse.

Der kunne derfor ikke ydes hjælp til dækning af medicinudgifter efter bistandslovens § 58.

Kassation:

Der er kommet nye regler på området

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 829 af 1. oktober 1992 - § 58, stk. 1

Sagsfremstilling:

En 25-årig mand, der led af mavekatar, høfeber samt hvide, kolde fingre ved kuldeeksposition, fik ordineret præparaterne Adalat, Nitroglycerinsalve, Alminox, Zyrtec samt Locasyn.

Kommunen fandt ikke, at han var berettiget til hjælp til medicin efter § 58, idet han ikke var omfattet af den persongruppe, hvortil der kunne ydes medicintilskud.

Ankenævnet ændrede afgørelsen, idet der blev lagt vægt på, at der sandsynligvis var tale om varige lidelser og om medicin, der var lægeordineret og tilskudsberettiget.

Sagen blev behandlet i principielt møde til afklaring af begrebet "varig lidelse", herunder om kun en begrænset del af varige lidelser var omfattet.

Afgørelse:

Efter beskrivelsen af lidelserne kunne mavekatar og høfeber ikke betragtes som varige lidelser, som krævede vedvarende forbrug af lægeordineret tilskudsberettiget medicin.

Lidelsen hvide fingre var beskrevet som "tilbøjelighed til hvide fingre" samt "Raynauds syndrom", men ikke den veldefinerede Raynauds sygdom, hvorfor lidelsen på dette grundlag ikke fandtes at kunne betragtes som en varig lidelse, der nedsatte funktionsevnen.

Der var herefter ikke grundlag for at yde medicinhjælp efter § 58.

Ankestyrelsen ændrede derfor ankenævnets afgørelse.